

తెగి తెగవి
జ్ఞాపకాలు

త్రిమిహం అల్లా పెట్టారెందుకూ: బెల్లం కాఫీ ఇచ్చాననా?

అల్లం పెసరట్టుకి బెల్లం కాఫీయే నప్పుతుంది.

ఉల్లం రంజిల్లేలా వక్కపొడి వేసుకుని కుక్క పిల్లతో ఆడుకోండి:

వెండికంచంలో వేడిబువ్వ వేసుకుని (మంచంమీద) మజ్జిగ
పోసిన ఆవకాయన్నం తింటూ అచ్చు తప్పులులేని వక్రిక చదువుకోడ
అదృష్టంగా భావించాలి.

ఏమిటో ఈవళ కూర్చుని ఈరోటి దగ్గర పెసరపప్పు పచ్చడి రుబ్బుతుంటే నాకనే కానేక భావాలొస్తున్నాయి. ఈయబ్బడంమానేస్తే ఆభావాలు రావడం మానేస్తాయి.

కొన్ని భావాలు బరువుగా చూరు పట్టుకు వేలాతు తున్నట్లుంటాయి కొన్ని ఆవల్లా అద్దంమీద పరిగెడతాయి.

మనంహానీమూన్ కెళ్ళాం గుర్తుంచా? అదేనండి తిణుకులో మీ వాళ్ళింట్లో మేడమీద శుభ్రంగా పందలపాక దుప్పటి పరిస్తే వడుకో లేక తేనెసీసా పట్రమ్మన్నారు.

“హానీమూన్ అంటే తేనెసీసా పట్టుకుని వెన్నెట్లో డాబామీద కూర్చోడం అని చెప్పారు.

దొరలు అలా పెళ్ళి అదీ అయాక చేస్తారని చెప్పారు. అన్నీ అబద్ధాలే—

హానీనమూంటే - కార్యంట:

అప్పారావు చెల్లెలు జాకీ (చాని అనలుపేరు జానకి - “నా” వూడదీసి ఏడిపిస్తూంటారు) చెప్పింది. మనవాళ్ళు తలుపులుమూసి ఓగడి లోతోసి కక్కుకు పీక్కు చావంద్రా - మీకక్క మీది అంటారు.

దొరలు పీక్కుంటూ కక్కుకుంటూ ఓ మూలపడి చావక, వూరూరా తిరుగుతారట - మేడమ్మా మొగుడూ పెళ్ళాలమని.

మనవాళ్ళు ఓమూడు రోజులు వాళ్ళింట్లోనూ ఓ మూడురోజులు వీళ్ళింట్లోనూ అమూరించి ఆ తర్వాత మీ కర్మ మీ ద్రా పొమ్మంటారు. అశుభకార్యం దొరలు వూరూరా సాగించుకుంటూ విలాసంగా తిరుగుతారట.

తి: గాల్సిందే మరి ఇంత కథా కమామీషు వుండగా తణుకు చుట్టా లింటికెళ్ళి—

“వక్కపొడి-కుక్కపిల్లా’ అన్నట్లు కాఫీ త్రాగి, వక్కపొడి వేసు కువి, కుక్కపిల్లతో ఆడుకుంటూ సాయంత్రాలు షికార్లుతిరిగొచ్చి - డాబా మీదకు పేకాడుకుందుకు రమ్మనిపిల్చి తేనెసీసా పట్రమ్మంటారూ?

చదువుకోకపోతే అంత లోకువన్నమాట!

ఎమ్మెనో బియ్యేనో చదివిన అమ్మాయిని అట్లా అనండి చూద్దాం!

అప్పుడు నాకు ఇంగ్లీషు బాగారాదు కనుక ఇంగ్లీషులో వేళాకోళం చేయగలిగారు.

ఆవేళ రైల్వోమీపప్పులేం వుడకలేదు. గొప్ప దర్జాగా సెకండ్ క్లాస్ టికెట్టు కొన్నారు. అంటే ఇప్పటి ఫస్ట్ క్లాస్ పూర్వం సెకండ్ క్లాస్ అండోయ్.

ఇప్పుడన్నీ అంతేలేండి.

టీ. టి. సి. మిమ్మల్ని డబాయించాడు. ఈ పిల్లనెవరో ఎత్తు కొస్తున్న బాపతు అన్నట్లుచూశాడు మీకేసి. మీ కర్తం కాలేదు కాని. నేను పరికిణీ కట్టుకున్నాను.

మీరు పాంటుతోడుక్కుని బైతులా చొక్కా మోకాళ్ళ కిందకి! పైన వేసుకున్నారు.

అ సిబ్బు చొక్కా ఆ వుంగరాల జుత్తూమాసి ఏటిపిద్దామనుకు న్నాడు టి. టి. సి.

ఇది మెయిలు మీ టిక్కెట్లు ప్యాసింజరు కున్నాయి డబ్బుకట్టమ
న్నాడు.

మీ దగ్గర డబ్బేదీ? తెల్లమొగం వేశారు. పోనీ - పాపంగదా అని బ్రంకు
పెట్టె తీసి బ్రాఫీలపెట్టెలోదాచిన పూసల మనీపర్సులోంచి పదిరూపా
యల నోటు తీసి మీకు "అప్పు" పెట్టాను.

ఆ టిక్కెట్లవాడు ఆ పదిరూపాయలూ లంకించుకుని ఏదో కొంత
చిల్లర, ఇన్ని కాగితం ముక్కలూ మీ చేతిలో పెట్టాడు.

ఆ రైల్వో మీరు మెడ ఇవతలకి పెట్టడం— ఆ పక్క పక్క కిటికీ
లోంచి చేతులూపుకుంటూ వెనక్కు పరుగెట్టుకు పోయే చెట్లు చేమల్ని
చూస్తూ ఆ టకటక చప్పుళ్ళకు ఉత్తేజపడిపోతూ మధ్య మధ్యన చలి
మిడి జంటికలు, బటాణీలు, తింటూ కాపీ మరియు సోడా త్రాగుతూ ఎట్ట
కేలకు విశాఖపట్నం వచ్చి పడ్డాము. ఆ రాత్రి పదకొండున్నరకు రైలు
ప్లాటు ఫారం మీదకు వచ్చి ఆగింది.

వారైరు స్టేషన్నుంచి లలితానగరం జైలురోడ్డువరకు పెట్టిబండిలో
మనిద్దరం కూర్చుని చాలా కులాసాగా వెళ్ళాము.

మన్నెవ్వరూ చూడడం లేదనుకుని చాలా ఖుషీగా చేతులూపుకుంటూ
తిరిగాము.

ఆ వేళ ఆ పెట్టిబండిలోకి పడిన వెన్నెట్లో కిలా కిలా నవ్వు
కుంటూ - ఇంటికి వెళ్ళిన అనందం మరపురాదు.

మీరూ నేనూ సరదాగా - తెలిసీ తెలియని వయసులో అజ్ఞానంగా
ఆ పెట్టి బండిలో కేరింతలు కొడుతూ ఇంటికి చేరేసరికి ఆ ముఖాల్లోని
తళ తళ కాంతిని చూసి అంతా చుట్టూమూగి మనకు హా ఆరతిచ్చి దిష్టి
నీళ్ళు తీసి లోపలికి తీసుకెళ్ళారు.

అప్పుడు మీ దగ్గర పెట్టి బండివాడి కివ్వవానికి ముప్పావలా లేదు. అర్థరూపాయే వుంది. అప్పుడు మరో పావలా అప్పుపెట్టాను. నీ దగ్గర డబ్బులన్నీ లాగేస్తాడే వాడు. మరివ్వకు అని అంది అత్తయ్య. అలాగే అయింది పది లాగెయ్యలేదు అంతా లాగేశారు.

అలనాడు పెట్టి బండిలోకి వెన్నెలలు కురిపించిన చందమామ ఇప్పుడు చాపమీద వరసాగా పడుకున్న సైజుల వారీ సంతానం మీద వారి ముఖాల మీద చిరునవ్వుల వెన్నెలలు కురిపిస్తేవాలు: దేవుడా వారి ముఖాల మీదకు చీకటి చారికలు పడనీయకు.

చీకటి చారికలా వద్దు:

ఇలా వచ్చడి రుబ్బుకుంటూ తెగీ తెగని జ్ఞాపకాలను నెమరు వేసుకుంటుంటే మనస్సు ఏదోలా పరవశించి పోతుంది. గాలికి ఎటో ఎటో తేలిపోతున్నట్లు వుంటుంది.

అప్పుడు మనం బీచ్చికి వెళ్ళేవాళ్ళం

బీచ్చి దగ్గర వేరుశనక్కాయలకి దేడా అప్పుపెట్టాను.

అప్పుడు మీకు కథ వ్రాసిన డబ్బోస్తే నన్ను లైటు హావుస్ దగ్గర ఇంగ్లీషు సినిమాకి తీసుకెళ్ళారు. అదేనేమో మొదటిసారి ఇంగ్లీషు సినిమా చూడడం. ఒక్కంతా కంపరమెత్తి పోయిందంటే నమ్మండి

మాటలు ఎలాను తెలివుకదా! ఆ మాట్లు మీకుండా అర్థవయి వుండవులేండి. (ఆ ఏను ఇంగ్లీషులోనేగా పరీక్ష పోయిందీ) ఆ ఆడ వాళ్ళు మొగవాళ్ళూ ఒకళ్ళమీదొకళ్ళు పడిపోవడ మేనా. పూరిఫ్ ముద్దు లెట్టేసు కోవడమేనా శ్రీరామ రామా - ఇంటికొచ్చాక స్నానం చేయాలని పించింది. ఎవడు తండ్రో. ఎవడు అన్నగారో. ఎవడు భర్తో తెలిసేదవదు. అత్తయ్యమొగం చూడలేక పోయాను. మహా పాపం చేసినట్లు

ప్రహ్లాదో యోగి వేమనో పికృరు చూసేవరకు పుణ్యావచనం అయింది కాదు.

అబ్బ-ఏవిటో జ్ఞాపకాలారీఫ్ వస్తూన్నాయ్ ఈ పచ్చడి రుబ్బుతుంటె.

ఈ రుబ్బడం మానేస్తే ఈ జ్ఞాపకాలు రావడం మానేస్తాయ్ కాబోలు.

ఇదిగో ఏమండోయ్ మిమ్మల్నే పెనకపచ్చడి రుబ్బుతుంటె ఇలాటి భవాలు జ్ఞాపకాలొస్తున్నాయిగదా - కంది పచ్చడి రుబ్బుతుంటె ఇంకెలాంటి భవాలొస్తాయో?

మాటారేవండి! బెల్లం కొట్టిన రాయిలాగా (క్షమించాలి: బెల్లం కాఫీతాగిన అని వుండాలి.)